

ضعف‌های دفاعی آشکار

فرخ حسابی

روزنامه‌نگار ورزشی

دربی تهران، بدون تماشاگر و بدون هیاهو انجام شد و با نتیجه تساوی که بین دو تیم استقلال و پرسپولیس رقم خورد هر دو تیم تقریباً راضی از زمین خارج شدند. همه چیز در این بازی رنگ و بوی تساوی داشت. هرکدام از آنها یک بار از حریف جلو افتاد و

برد را از دست داد. پرسپولیس ابتدا گل اول را زد و دو گل خورد و سپس نوبت به استقلال رسید که برتری ۱-۲ خود را از دست بدهد. پرسپولیس در خط دفاعی دچار آشفتگی بود و مرتضی پورعلی‌گنجی بار دیگر نشان داد که چقدر با روزه‌های خوب خود فاصله دارد و چقدر بدون منطق از سوی کارلوس کی‌روش در ترکیب اصلی تیم ملی قرار گرفت و در جام جهانی به‌صورت ثابت بازی کرد.

دوری چندساله او از فوتبال ایران باعث شده بود ضعف‌های فردی این بازیکن به چشم نیاید و در نمایش خوب دفاعی تیم ملی عملکرد او پنهان شود. اما بازی‌های این فصل پرسپولیس از همان ابتدای فصل نشان داد که این تیم در مرکز خط دفاعی خود ضعف دارد و پورعلی‌گنجی گره‌گشای این مشکل نیست. گل دوم استقلال در شرایطی به ثمر رسید که ارسلان مطهری توپ از پایش جدا

شد اما براحتی برگشت، توپ را دوباره تصاحب کرد و بدون هرگونه مزاحمتی ضربه خود را به گوشه دروازه پرسپولیس زد. در این لحظات پورعلی‌گنجی کاملاً کند و با تأخیر عمل کرد و در نهایت نتوانست مانع گلزنی مهاجم استقلال شود. این ضعف در خط دفاعی استقلال نیز به نوع دیگری دیده شد و در صحنه گل اول روزه چشمی و روی گل دوم سیدحسین حسینی و تا حدودی رافائل سیلوا مقصر بودند.

نفر به نفر

هومن جعفری

روزنامه‌نگار ورزشی

بدل سینیور به خودش

صریح و ساده و سرراست. سایننتو تا قبل از تعطیلات نیم فصل مرد دیگری بود. مرد نیمه‌های اول ضعیف و نیمه‌های دوم بسیار خوب. او بین دو نیمه تیمش را از این‌رو به آن‌رو می‌گرد. این قابل احترام بود و بسیار لذتبخش. بعد از تعطیلات ورق برگشت. سایننتو در نیمه اول بازی با پرسپولیس ترکیب خوبی را روانه میدان کرد و حتی تا اوایل نیمه دوم از حریف پیش‌هم افتاد اما از لحظه‌ای که شروع به تعویض کردن در زمین کرد، بازی را داد و رفت! هنوز نمی‌دانیم این همه تعویض اشتباه را چطور باید ارزیابی کرد؟ روزه چشمی به آن خوبی را چرا بیرون کشیدی؟ خط میانی را چرا آنقدر دستکاری کردی که وسط زمین را بدهی به رقیب؟ چرا سیاوش را برای سرزدن و اداره تو نیاوردی؟ قایدی دقیقاً کجا بازی کرد؟ پستش چه بود؟ آمانوف مادرمرده را نیم فصل بیرون گذاشتی. ۲ دقیقه به این بیچاره بازی بده. هم تکنیک دارد هم قدرت حفظ توپ! بیچاره را گذاشته‌ای روی سکوی سودوکو حل کند؟ حیف این بازیکن نیست؟

سینیور! به خودت بدل زدی! بازی برده را دادی رفت! چرا؟

دربی اشتباهات

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار ورزشی

را از بین برد و نابود کرد. بی‌تردید هر رویداد ورزشی در هر سطحی با حضور تماشاگر نضج می‌گیرد و بدون تماشاگر خالی از هر شور و هیجانی است. فوتبال ایران با دست خود و به بهانه‌های واهی این عنصر مهم و کلیدی را از جریان بازی حذف کرده تا علاوه بر ضرر اقتصادی هنگفت، عملاً روح فوتبال را بکشد. همین کیمیاگری معکوس در فوتبال ایران سبب شده تا مهم‌ترین بازی ایران بدل به بازی ارواح شود. گویی هیچ اتفاقی در بازی رخ نمی‌دهد.

دربی ۹۹ با این پیرنگ نومیدکننده از منظر فنی هم از انگاره‌های جذاب تهی بود. گویی نبود تماشاگر سبب شده بود تا دو تیم تصور کنند یک بازی دوستانه و یادرون تیمی را برگزار می‌کنند و از همین رو اشتباهات فراوان در جریان بازی

نکته اصلی مسابقه به شمار می‌رفت. اشتباهاتی که در این سطح از فوتبال ایران از بازیکنان و مربیان چند دهه میبارداری دو مدعی بعید بود.

اگرچه در این دربی به کرات شاهد حمله و ایجاد موقعیت روی ۲ دروازه بودیم و در نهایت ۴ گل نیز به ثمر نشست اما این حملات و بویژه گل‌ها بیشتر از اینکه محصول یک کار تاکتیکی و برنامه و پلان باشد، نتیجه اشتباهات ویرانگر هر دو تیم بود. دو تیم در جریان بازی بویژه در خط دفاع و دروازه اشتباهات ابتدایی و عجیبی را مرتکب شدند که بسیاری از آنها در بازی‌های درون تیمی و یا حتی محلات دیده نمی‌شود. صحنه گل دوم استقلال شاید اوج بی‌تفاوتی خط دفاعی پرسپولیس بود که مهاجم حریف را آنقدر راحت گذاشت تا باوجود استپ

اشتباه و جدا شدن توپ از پایش، آزادانه و فارغ‌البال بچرخد و به توپ ضربه بزند و دروازه را باز کند. خط دفاعی که یکی از دو مدافع اصلی آن همین چند هفته پیش ۲۷۰ دقیقه در جام جهانی به میدان رفته بود. با این اشتباه شاید دلیل گلباران شدن ایران در جام جهانی را بهتر دریابیم! دو گل پرسپولیس نیز توسط دو ضربه سر توسط مدافع جلوکشیده سرخ‌ها به ثمر رسید. دو ضربه سر ساده که بیشتر از تبحر مدافع میانی سرخ‌ها، جاگیری اشتباه مدافعین استقلال و مهمتر از آن ضعف در خروج گلر ملی پوش آبی‌ها در ثبت آن مؤثر بود. گلری که همین چند هفته پیش دو بازی در ترکیب تیم ملی ایران در جام جهانی انجام داد و در شکست شرم‌آور ۲-۶ مقابل انگلیس، هر گل را او پذیرفت.

در روی نیمکت نیز اشتباهات تاکتیکی و تعویض‌های هر دو مربی عجیب و غیرقابل باور بودند. تعویض روزه چشمی بهترین بازیکن استقلال در نیمه نخست و به میدان فرستادن همزمان ۲ مهاجم ۴ مهاجمه کردن استقلال، بیش از اینکه به جسارت سایننتو ارتباط داشته باشد، از ساده‌انگاری او نشأت می‌گرفت. در پرسپولیس نیز به میدان فرستادن یک مدافع در حالیکه تیم عقب است، از جمله تصمیمات عجیب گل محمدی بود تا زنجیره اشتباهات به نیمکت‌ها نیز تسری یافته و کلکسیون اشتباهات کامل شود.

دربی ۹۹ بی‌تردید دربی اشتباهات بود؛ از اشتباه مدیران فوتبال ایران گرفته تا اشتباهات سرمربیان دو تیم و البته بازیکنان.

استقلال و نیاز ضروری به نیم فصل

سینا فتوت

خبرنگار ورزشی

استقلال در تابستان یک‌دست بسته نشد. در بعضی از پست‌ها واقعاً نیاز به ترمیم وجود دارد. نیازی که در بازی دربی مشخص شد. استقلال حداقل یک بازیکن در دفاع چپ نیاز دارد، یک یا دو بازیکن برای خط میانی می‌خواهد و چند بازیکن را هم باید رد کند بروندی زندگی‌شان!

در دفاع راست هم به نظر بردانی بیش از حد بدون رقیب مانده. او در زمان وریا غفوری بازی‌های بهتری را به نمایش می‌گذاشت.

استقلال در چپ با سلمانی به‌شدت لنگ می‌زند. در راست با بردانی هم تحرک لازم را ندارد. این دو پست به‌شدت نیاز به تقویت و رقابت دارند. در خط میانی استقلال لشکری از بازیکنان شبیه به هم و کم کیفیت را دور هم جمع کرده. آمانوف قرار بود به این خط میانی کمی فانتزی هدیه بدهد که سایننتو اصلاً قبولش ندارد.

در خط حمله هم استقلال یک عالمه بازیکن جمع کرده که هیچ کدام چهل درصد کارایی خودشان را هم نشان نمی‌دهند! سایننتو قطعاً باید در نقل و انتقالات سه چهار نفر را رد کند و یکی دو نفر را بیاورد. شاید تجربه بالای فتح‌الله‌زاده بتواند در نقل و انتقالات کمک کند تا این خط‌ها پر شوند.

استقلال نیاز دارد تا تیمش را برای نیم فصل دوم ترمیم کند. تیمی که می‌تواند در فوتبال ایران و حتی در آسیا حرف‌های زیادی بیان کند. کمی به این تیم باید توازن بخشید.

استقلال مشکل اصلی‌اش در همین توازن است. آنها بالانس نیستند! این وظیفه بزرگی است که باید مدیریت باشگاه استقلال از پس این مأموریت بریاید.

روزبه قبل و بعد از جام جهانی

ایمان گودرزی

خبرنگار ورزشی

شماره ۴ استقلال فصل عجیب و غریبی را پشت سر گذاشت. شاید ابتدای فصل عملکرد او در خط دفاعی چنگی به دل نمی‌زد اما تغییر پست روزه توسط سایننتو ورق را برای این بازیکن برگرداند. عملکرد با ثبات این بازیکن در پست هافبک دفاعی تیم باعث شد که روزه بعد از حدود ۴ سال دوباره رنگ پیراهن تیم ملی را ببیند. با بازگشت کی‌روش انتظار می‌رفت که دفاع مدرن خیلی زودتر به تیم ملی دعوت شود اما حضور او در لیست نهایی تیم ملی تا روزهای آخر اعزام تیم به قطر طول کشید. بالاخره روزه به بلیت قطر را از کی‌روش دریافت کرد و راهی دوحه و تورنمنت بزرگ جام جهانی شد. اما همه چیز برای چشمی خوب شروع نشد. روزه در ترکیب اصلی بازی اول ایران با انگلیس فیکس

به میدان رفت اما عملکرد نه چندان خوب این بازیکن باعث شد که مرد پرتغالی بین نیمه او را از زمین خارج کند و باعث شود ادامه کابوس را از روی نیمکت تماشا کند. در هر حال بازی با انگلیس نمی‌توان گفت چه بازیکنی بدتر از همه بود، آن روز همه بد بودند. در بازی دوم جام ایران به مصاف ولز رفت، در این بازی کارلوس کی‌روش ترجیح داد از همان ابتدا روزه را روی نیمکت بگذارد. با مصدومیت احمد نوراللهی در دقیقه ۷۷ آن بازی توفیق اجباری نصیب روزه شد که بار دیگر به ترکیب برگردد، اما این بار داستان فرق داشت. چشمی عملکرد بی‌نظیری در این بازی داشت و یکی از زیباترین گل‌های تاریخ ایران در جام‌های جهانی را به ثمر رساند. این گل دقیقاً همان چیزی بود که چشمی به آن نیاز داشت. روزه در دربی روز سه‌شنبه بار دیگر عملکرد بی‌نظیری از خود به جای گذاشت و گل اول آبی‌ها را به زیبایی هر چه تمام‌تر وارد دروازه کرد و نشان داد که این روزه بعد از جام با روزه قبل از جام از زمین تا آسمان فرق کرده است!

